

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक सतरावा

भविष्यसूचक संबंध: नबुखदनेस्सराची सुवर्णमूर्ती आणि रविवारचा कायदा

Jeff Pippenger

2023-12-12

सिस्टर व्हाइट अनेकदा दुराच्या मैदानावरील सोन्याच्या प्रतिमेची ओळख रविवारच्या कायद्याशी करून देते.

“दूराच्या मैदानात जशी सुवर्णमूर्ती उभी करण्यात आली होती, तशीच एक मूर्तिपूजक सब्बाथ उभी करण्यात आली आहे. आणि जसा बाबेलचा राजा नबुखदनेस्सर याने असा हुकूम जाहीर केला होता की, जे कोणी या मूर्तीपुढे नतमस्तक होऊन तिची पूजा करणार नाहीत, त्यांना ठार मारण्यात यावे, तसाच एक जाहीरनामा करण्यात येईल की, जे कोणी रविवारच्या संस्थेचा आदर करणार नाहीत, त्यांना कारावास आणि मृत्यू यांच्या शिक्षेस पात्र ठरवले जाईल. अशा रीतीने परमेश्वराचा सब्बाथ पायदळी तुडविला जात आहे. परंतु परमेश्वराने असे घोषित केले आहे, ‘अहो, जे अन्याय्य फर्मने काढतात, आणि जे क्लेशकारक आज्ञा लिहून ठेवतात, त्यांचे दुःख असो’ [Isaiah 10:1]. [Zephaniah 1:14-18; 2:1-3, quoted.]” Manuscript Releases, volume 14, 91.

या विशिष्ट उताऱ्यात सिस्टर व्हाइट सपन्या या पुस्तकाचा उल्लेख करतात, आणि तसे करताना त्या दानिएल अध्याय दोन व अध्याय तीन यांतील भविष्यवाणीपर संबंधात भर घालतात. सपन्या हे दर्शवितो की देवाच्या लोकांनी फर्मानापूर्वी एकत्र जमले पाहिजे. तो तुतारीचा संदेशही ओळखून देतो, जो शहरांविरुद्ध (States) आणि मनोऱ्यांविरुद्ध (Churches) निर्देशित केलेल्या इशान्याच्या संदेशाचे प्रतीक आहे. तो एका एकत्रीकरणाचीही ओळख करून देतो, जे “सात वेळा” यातील एक घटक आहे, आणि जेव्हा लेवीयविधी सव्वीस मधील प्रार्थना अर्पण केली जाते तेव्हा ते घडते. तो “इच्छित नसलेले राष्ट्र” याचीही ओळख करून देतो, आणि त्याचवेळी रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होऊन ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापर्यंत तीव्र होत जाणाऱ्या देवाच्या कार्यकारी न्यायाच्या आगमनावर भर देतो.

रविवार कायद्याच्या फर्मानाच्या आधी जे घडते ते म्हणजे पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती. पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ही ती दृश्यमान कसोटी आहे जी देवाच्या त्या लोकांसमोर उभी राहते, ज्यांनी यापूर्वी आहारविषयक कसोटी उत्तीर्ण केली आहे. फर्मानाच्या आधी, जे तिसरे आहे (लिटमस चाचणी), देवाच्या त्या लोकांना, ज्यांना सफन्या “इच्छित नसलेले राष्ट्र” असे ओळखतो, एकत्र जमण्याचे आवाहन केले जाते. यहेज्केलची पहिली भविष्यवाणी ही एकत्र जमण्याचा संदेश आहे, परंतु तो फक्त त्यांच्यासाठीच पूर्णत्वास येतो जे आपली विखुरलेली अवस्था ओळखतात आणि दानिएलप्रमाणे, नवव्या अध्यायात, लेवीयविधी छब्बीसवी प्रार्थना करतात.

परमेश्वराचा महान दिवस जवळ आला आहे; तो जवळ आहे आणि फार त्वरेने येत आहे; अगदी परमेश्वराच्या दिवसाचाही शब्द ऐकू येत आहे: तेथे पराक्रमी मनुष्य कडवटपणे आक्रोश करील. तो दिवस क्रोधाचा दिवस आहे, संकट व क्लेशाचा दिवस, उध्वस्तता व उध्वस्तपणाचा दिवस, अंधार व काळोखाचा दिवस, मेघांचा व दाट अंधकाराचा दिवस, तुतारी व रणघोषाचा दिवस, तटबंद शहरांविरुद्ध आणि उंच बुरुजांविरुद्ध. आणि मी मनुष्यांवर अशी क्लेशावस्था आणीन की ते आंधळ्यांप्रमाणे चालतील, कारण त्यांनी परमेश्वराविरुद्ध पाप केले आहे; आणि त्यांचे रक्त धुळीसारखे ओतले जाईल, व त्यांचे मांस शेणासारखे होईल. परमेश्वराच्या क्रोधाच्या दिवशी त्यांचे चांदी किंवा त्यांचे सोने त्यांची सुटका करू शकणार नाही; परंतु त्याच्या मत्सराच्या अग्नीने सारा देश भस्मसात होईल; कारण देशात राहणाऱ्या सर्वांचा तो झटपट संपूर्ण अंत करील. एकत्र या, होय, एकत्र जमून या, हे अप्रिय राष्ट्र; फर्मान प्रसवेल त्यापूर्वी, दिवस भूश्याप्रमाणे निघून जाईल त्यापूर्वी, परमेश्वराच्या प्रखर क्रोधाचा प्रसंग तुमच्यावर येण्यापूर्वी, परमेश्वराच्या क्रोधाचा दिवस तुमच्यावर येण्यापूर्वी. परमेश्वराचा शोध घ्या, हे पृथ्वीवरील सर्व नम्र जनहो, ज्यांनी त्याचा न्याय आचरणात आणला आहे; नीतिमत्त्वाचा शोध घ्या, नम्रतेचा शोध

ध्या: कदाचित तुम्ही परमेश्वराच्या क्रोधाच्या दिवशी लपविले जाल. सफन्या 1:14-2:3.

पवित्र शास्त्रात “पराक्रमी पुरुष” म्हणजे सामर्थ्यवान मनुष्य; आणि “पराक्रमी पुरुष” असा पहिला उल्लेख गिदोन याचाच आहे.

आणि परमेश्वराचा दूत येऊन ओफ्रामधील योआश अबीएजी याच्या मालकीच्या एका ओकाच्या झाडाखाली बसला; आणि त्याचा पुत्र गिदोन मिद्यानी लोकांपासून गहू लपविण्यासाठी द्राक्षारसाच्या कुंडाजवळ गहू झोडत होता. तेव्हा परमेश्वराचा दूत त्याला प्रकट होऊन त्याला म्हणाला, “परमेश्वर तुझ्याबरोबर आहे, हे पराक्रमी वीर.” तेव्हा गिदोन त्याला म्हणाला, “अहो माझ्या प्रभू, जर परमेश्वर आमच्याबरोबर आहे, तर मग हे सर्व आमच्यावर का ओढवले आहे? आणि आमच्या पूर्वजांनी आम्हाला सांगितलेल्या त्याच्या सर्व अद्भुत कृत्यांचे काय झाले, असे म्हणत, ‘परमेश्वरानेच आम्हाला मिसरमधून वर आणले नाही काय?’ पण आता परमेश्वराने आम्हाला सोडून दिले आहे आणि मिद्यानी लोकांच्या हाती आम्हाला दिले आहे.” तेव्हा परमेश्वराने त्याच्याकडे पाहिले आणि म्हणाला, “या तुझ्या सामर्थ्याने जा, आणि तू इस्राएलला मिद्यानी लोकांच्या हातातून सोडवशील; मी तुला पाठविले नाही काय?” तेव्हा तो त्याला म्हणाला, “अहो माझ्या प्रभू, मी इस्राएलला कशाने वाचवू? पाहा, मनश्शेमध्ये माझे कुळ दरिद्री आहे, आणि मी माझ्या पित्याच्या घराण्यात सर्वांत लहान आहे.” आणि परमेश्वर त्याला म्हणाला, “निश्चितच मी तुझ्याबरोबर असेन, आणि तू मिद्यानी लोकांना जणू एका मनुष्याप्रमाणे पराभूत करशील.” न्यायाधीश ६:११-१६.

सफन्या या पुस्तकात पराक्रमी मनुष्य, जो गिदोनही आहे, त्याने कडवटपणे आक्रोश करावयाचा आहे. “आक्रोश” हा शब्द शेवटच्या दिवसांतील मध्यरात्रीच्या घोषणेचे प्रतीक आहे, आणि “कडवट” हा शब्द धार्मिक संतापाचे प्रतिनिधित्व करतो. गिदोन, किंवा सफन्याचा “पराक्रमी मनुष्य,” हा एलियाच्या संदेशाचे प्रतीक आहे, ज्याच्यावर देवाच्या लोकांना त्यांची पापे, आणि अर्थातच त्यांच्या पितरांची पापे, दाखविण्याची जबाबदारी आहे.

मोठ्याने हाक मार, मुळीच आवरू नकोस; आपला आवाज रणशिंगाप्रमाणे उंच कर; आणि माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध, व याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव. यशया 58:1.

शेवटच्या दिवसांत सर्व संदेषे एकमेकांशी सुसंगत आहेत; म्हणून यशयाचा तुरईचा संदेश हाही सपन्याच्या पराक्रमी पुरुषाचा “आक्रोश” आहे, जो गिदोन आहे; आणि ते सर्व शेवटच्या दिवसांत एलियाच्या दूताची व त्याच्या कार्याची ओळख करून देत आहेत. यशयामध्ये पुढील वचने त्यांच्या पापांची ओळख उद्धृत गृहीतक अशी करतात, कारण ते प्रत्यक्षात आपण प्रभूची उपासना व सेवा करीत आहोत, असे मानतात.

तरीही ते मला दररोज शोधितात, आणि जणू काही न्यायाचे आचरण करणारे व आपल्या देवाची आज्ञा न सोडणारे राष्ट्र असावे तसे माझे मार्ग जाणून घेण्यात आनंद मानतात; ते माझ्याकडे न्यायाचे विधी विचारतात; देवाजवळ येण्यात ते आनंद मानतात. यशया 58:2.

पराक्रमी मनुष्याचा कडू आक्रोश हा मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश आहे, ज्यामध्ये १८ जुलै, २०२० हा परमेश्वराविरुद्ध केलेला उर्मट पाप होता, ज्याबद्दल पश्चात्ताप करून त्याची कबुली दिली पाहिजे, हा प्रकटीकरण समाविष्ट आहे. मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाचा गाभा म्हणजे पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती, आणि त्यानंतर इस्लामद्वारे संयुक्त संस्थानांवर, आणि मग जगावर, आणलेला न्याय.

प्रकटीकरण अकरामधील साडेतीन दिवसांच्या अरण्याच्या शेवटी लेवीयव्यवस्था सव्वीसची प्रार्थना पूर्ण झाली असता, मौल्यवान आणि निकृष्ट यांचे विभाजन होईल. शहाण्या आणि मूर्ख यांच्याकडे सुवर्णतेल असेल किंवा नसेल, आणि त्या वेळी ते गिदोनच्या “एका मनुष्या”प्रमाणे असतील. सफन्याच्या मते, रविवारच्या कायद्याच्या फर्मानापूर्वी, गिदोन, जो एलियाह आहे, जो यहेज्केल आहे, जो पराक्रमी मनुष्य आहे, तो मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश सादर करील, आणि त्यासोबत देवाच्या लोकांना 18 जुलै 2020 च्या भाकीतात सहभागी होण्याच्या त्यांच्या पापाचे दर्शन घडविण्याच्या कटुत्वासह, तसेच ते भाकीत पूर्णपणे अपयशी ठरल्यानंतरही त्यास निर्दोष ठरविण्याच्या त्यांच्या

अन्याय्य प्रयत्नासह.

सफन्या शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांच्या एकत्र येण्याची ओळख करून देतो, जी रविवारच्या कायद्याच्या हुकुमनामा होण्यापूर्वी घडते. हे एकत्र येणे यहजेकेलाच्या सदतीसाव्या अध्यायातील पहिल्या भविष्यवाणीद्वारेही दर्शविलेले आहे.

म्हणून मला आज्ञा करण्यात आली होती तसे मी भविष्यवाणी केली; आणि मी भविष्यवाणी करीत असता, एक आवाज झाला, आणि पाहा, कंप झाला, आणि ती हाडे एकमेकांजवळ आली, प्रत्येक हाड त्याच्या हाडाजवळ. आणि मी पाहिले, तर पाहा, त्यांच्यावर स्नायू आणि मांस चढले, आणि वरून त्वचेने त्यांना झाकून टाकले; परंतु त्यांच्यात श्वास नव्हता. यहजेकेल ३७:७, ८.

यहजेकेलने प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील त्या शहराच्या रस्त्यावर मृतावस्थेत पडून असलेल्या कोरड्या हाडांना भविष्यवाणी केली, जिथे आपल्या प्रभूला देखील वधस्तंभावर खिळण्यात आले. प्रथम ती एकत्र जमविली जातात.

आणि त्यांची प्रेते त्या महान नगराच्या रस्त्यावर पडून राहतील; त्या नगराला आत्मिक अर्थाने सदोम आणि मिसर असे म्हणतात, जिथे आमचा प्रभूही वधस्तंभावर खिळला गेला. आणि लोक, वंश, भाषा आणि राष्ट्रे यांपैकी लोक त्यांच्या प्रेतांकडे साडेतीन दिवस पाहतील, आणि त्यांची प्रेते कबरींत ठेवू देणार नाहीत. आणि जे पृथ्वीवर राहतात ते त्यांच्यामुळे आनंद करतील, हर्षोल्लास करतील, आणि एकमेकांना भेटवस्तू पाठवतील; कारण या दोन संदेष्ट्यांनी पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना क्लेश दिले होते. प्रकटीकरण ११:८-१०.

ते तीन अडीच दिवस समाप्तीकडे येत असताना एकत्र जमविले जात आहेत. हे तीन अडीच दिवस मत्तय अध्याय पंचविसातील विलंबकाळाचे प्रतीक आहेत; परंतु ते लेवीयविधी अध्याय सव्वीस मधील "सात वेळा" होणाऱ्या विखुरलेपणाचेही द्योतक आहेत. जे एकत्र जमविले गेले आहेत, ते यापूर्वी विखुरले गेलेले होते, आणि सफन्या त्यांची ओळख "इच्छित नसलेले राष्ट्र" अशी करून देतो. जे राष्ट्र इच्छित नाही, ते तेच आहेत जे रस्त्यांमध्ये मृत पडलेले होते, आणि ज्यांच्या प्रेतांवर जग आनंदित झाले होते; परंतु जे एकत्र जमविले जातात आणि मग शेवटच्या दिवसांतील अजगरसत्तेच्या आक्रमणाचा केंद्रबिंदू ठरणारे राष्ट्र बनतात, जी आपले शिर म्हणून सूरची वेश्या उचलून धरते.

आसाफाचे गीत किंवा स्तोत्र. हे देवा, तू मौन धरू नकोस; शांत राहू नकोस, आणि हे देवा, निःस्तब्ध राहू नकोस. कारण पाहा, तुझे शत्रू गोंधळ माजवीत आहेत; आणि जे तुझा द्वेष करतात त्यांनी मस्तक उंचावले आहे. त्यांनी तुझ्या लोकांविरुद्ध कपटयुक्त सल्लामसलत केली आहे, आणि तुझ्या गुप्त राखिलेल्यांविरुद्ध विचारविनिमय केला आहे. त्यांनी म्हटले आहे, या, आपण त्यांना राष्ट्र म्हणून उरू न देऊ; म्हणजे इस्राएलाचे नाव पुन्हा स्मरणात राहणार नाही. कारण त्यांनी एकचित्ताने एकत्र सल्लामसलत केली आहे; ते तुझ्याविरुद्ध संधीबद्ध झाले आहेत. स्तोत्र ८३:१-५.

त्यांचा उद्देश शेवटच्या दिवसांतील आध्यात्मिक इस्राएलाला घेऊन नबुखदनेस्सरच्या अग्निमय भट्टीत टाकण्याचा आहे. जेव्हा मृत हाडे प्रथम यशयाच्या "आवाजास" ऐकतात, जो मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश पुकारतो, तेव्हा ती अजूनही साडेतीन दिवसांच्या अरण्यात असतात. त्यानंतर त्यांना ख्रिस्ताने पाठविण्याचे वचन दिलेल्या त्या सांत्वनकर्त्याला स्वीकारायचे की नाकारायचे, हे निवडले पाहिजे; तो त्यांना १८ जुलै, २०२० रोजी केलेल्या त्यांच्या पापाविषयी दोषी ठरवितो.

"माझ्या लोकांचे सांत्वन करा, सांत्वन करा," असे तुमचा देव म्हणतो. "यरुशलेमेशी स्नेहपूर्वक बोला, आणि तिच्यापुढे घोषणा करा की तिची लढाई संपली आहे, तिचा अधर्म क्षमिला गेला आहे; कारण तिच्या सर्व पापांबद्दल तिने परमेश्वराच्या हातून दुष्पट प्राप्त केले आहे." अरण्यात हाक मारणाऱ्याचा आवाज: "परमेश्वराचा मार्ग तयार करा; ओसाड प्रदेशात आपल्या देवासाठी सरळ राजमार्ग करा. प्रत्येक दरी उंच केली जाईल, आणि प्रत्येक पर्वत व टेकडी खाली केली जाईल; वाकडे ते सरळ केले जाईल, आणि उग्र स्थळे सपाट केली जातील;

आणि परमेश्वराचा महिमा प्रकट होईल, आणि सर्व देहधारी ते एकत्र पाहतील; कारण परमेश्वराच्या मुखाने हे सांगितले आहे." यशया ४०:१-५.

अरण्यात हाक मारणाऱ्या आवाजाच्या कार्याची ओळख करून देणाऱ्या उताऱ्यात काही अत्यंत सविस्तर माहिती आहे. त्याचा संदेश ख्रिस्ताच्या स्वभावाच्या प्रकटीकरणावर आधारित असेल, ज्याचे प्रतिनिधित्व या तथ्याने केले आहे की "महिमा," जो ख्रिस्ताचा स्वभाव आहे, तो प्रकट केला जाईल. कृपाकाळ संपण्याच्या अगोदर उघड केलेले येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण हे ख्रिस्ताच्या स्वभावाचे उघड करणे आहे, जसे त्याच्या स्वभावाच्या त्या घटकाद्वारे दर्शविले गेले आहे ज्याचे प्रतिनिधित्व अल्फा आणि ओमेगा असे केले जाते. तसेच हेही प्रकट केले जाईल की त्याचा स्वभाव "सत्य" आहे.

आणखी एक तपशील असा आहे की जेव्हा तो आवाज आक्रोश करू लागतो, तेव्हा तो अजूनही साडेतीन दिवसांच्या अरण्यातच असतो, कारण तो अरण्यात आक्रोश करीत असतो. भविष्यसूचक रीतीने, जेव्हा त्याचे कार्य सुरू होते, तेव्हा दोन साक्षीदार अजूनही यहेज्केलच्या दरीतून जाणाऱ्या रस्त्यावर मेलेले पडलेले असतात. आणखी एक विशिष्ट वस्तुस्थिती अशी आहे की जेव्हा त्या आवाजाचे कार्य सुरू होते, तेव्हा संपूर्ण जगाला त्या संदेशापर्यंत प्रवेश असेल. आणखी एक निरीक्षण असे आहे की हा संदेश अखेरच्या दिवसांच्या त्या काळात दिला जातो, जेव्हा ख्रिस्त एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या पापांचा पुसून टाकत आहे, कारण त्यांचा अपराध क्षमा करण्यात आला आहे. आणखी एक दुःखद वस्तुस्थिती, जी "line upon line" प्रकट केली जाते, ती अशी आहे की सुवार्तेच्या अपेक्षा पूर्ण करणारेच त्या इतिहासात संपादित होत असलेली क्षमा प्राप्त करतील.

जे केवळ लेवीयव्यवस्था अध्याय २६ मधील प्रार्थनेशी निगडित मागण्यांना प्रतिसाद देतील, त्यांची पापे आणि त्यांच्या पित्यांची पापे पुसून टाकली जातील; कारण त्यांनी "तिच्या सर्व पापांसाठी दुप्पट" प्राप्त केलेले असेल. प्रभूचा "हात," जो त्यांच्या पापांशी आणि त्यांच्या पित्यांच्या पापांशी संबंधित आहे, तो पहिल्या निराशेचे प्रतीक आहे, ज्या वेळी प्रभूने एका अशा चुकीवर आपला हात ठेवला होता, जिने पहिली निराशा उत्पन्न केली. मिलेराइट इतिहासात, त्याच्या हाताने देवाच्या लोकांना एक लपविलेल्या सत्याचे दर्शन होण्यापासून रोखले. त्या इतिहासातील त्याचा हात त्याच्या दैवी पूर्वविधानाचे प्रतिनिधित्व करीत होता. शेवटच्या दिवसांत त्याचा हात देवाच्या लोकांनी देवाकडून प्रकट केलेल्या सत्याचा केलेला नकार दर्शवितो, आणि त्यानंतर त्याचा हात त्याच्या दैवी न्यायाचे प्रतिनिधित्व करतो.

यहेज्केलाच्या पहिल्या भविष्यवाणीच्या स्वराने मेलेले लोक एकत्र जोडले जातात, परंतु ते अद्याप पराक्रमी सैन्याप्रमाणे उभे राहत नाहीत. यहेज्केलाच्या सदतीसाव्या अध्यायातील दुसरी भविष्यवाणी, चार वाऱ्यांकडून येणारा श्वास आणून ते साध्य करते.

मग तो मला म्हणाला, "वाऱ्याला भविष्यवाणी कर; हे मनुष्यपुत्रा, भविष्यवाणी कर आणि वाऱ्याला सांग, 'प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: हे श्वासा, चारही वाऱ्यांकडून ये, आणि या ठार झालेल्यांवर फुंकर घाल, म्हणजे ते जिवंत होतील.'" मग त्याने मला आज्ञा केली होती तशी मी भविष्यवाणी केली; आणि श्वास त्यांच्यामध्ये आला, आणि ते जिवंत झाले, आणि आपल्या पायांवर उभे राहिले; ती एक अत्यंत मोठी सेना होती. मग तो मला म्हणाला, "हे मनुष्यपुत्रा, ही हाडे म्हणजे इस्राएलचे सर्व घराणे आहे; पाहा, ते म्हणतात, 'आमची हाडे सुकली आहेत, आणि आमची आशा नष्ट झाली आहे; आम्ही आमच्या भागांपासून तोडले गेलो आहोत.' म्हणून भविष्यवाणी कर आणि त्यांना सांग, 'प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, हे माझ्या लोकांनी, मी तुमच्या कबरी उघडीन, आणि तुम्हांला तुमच्या कबरीतून वर काढीन, आणि इस्राएलच्या देशात आणीन. आणि हे माझ्या लोकांनी, जेव्हा मी तुमच्या कबरी उघडीन, आणि तुम्हांला तुमच्या कबरीतून वर काढीन, तेव्हा तुम्हांला कळेल की मी परमेश्वर आहे. आणि मी माझा आत्मा तुमच्यामध्ये ठेवीन, आणि तुम्ही जिवंत व्हाल; आणि मी तुम्हांला तुमच्या स्वतःच्या देशात वसवीन; तेव्हा तुम्हांला कळेल की मी परमेश्वर बोललो आहे आणि ते पूर्णही केले आहे, असे परमेश्वर म्हणतो.'" यहेज्केल ३७:९-१४.

येहेज्केलच्या भविष्यवाणीतील तो श्वास शिक्कामोर्तब करण्याचा संदेश आहे, कारण तो चार वाऱ्यांकडून येतो.

यानंतर मी पृथ्वीच्या चार कोपऱ्यांवर चार देवदूत उभे असलेले पाहिले; ते पृथ्वीचे चार वारे धरून होते, म्हणजे वारा पृथ्वीवर, समुद्रावर, किंवा कोणत्याही झाडावर वाहू नये. आणि मी पूर्वेकडून वर येणारा दुसरा एक देवदूत पाहिला; त्याच्याजवळ जिवंत देवाची मुद्रा होती. आणि ज्यांना पृथ्वीला व समुद्राला इजा करण्याचे देण्यात आले होते, त्या चार देवदूतांना त्याने मोठ्या आवाजाने हाक मारून म्हटले, "जोपर्यंत आम्ही आमच्या देवाच्या सेवकांच्या कपाळांवर मुद्रा मारत नाही, तोपर्यंत पृथ्वीला, समुद्राला, किंवा झाडांना इजा करू नका." प्रकटीकरण 7:1-3.

चार वारे पूर्वेकडून उठतात, आणि भविष्यसूचक अर्थाने, इस्लाम हा "पूर्वेचा वारा" आणि "पूर्वेकडील संतती" दोन्ही आहे. यहेज्केलमधील "श्वास," जो आकार दिलेल्या देहांना "एक महान आणि अतीव मोठे सैन्य" बनवितो, तोच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारणारा संदेश आहे. प्रकटीकरण अध्याय सातमधील शिक्का मारणारा संदेश पूर्वेकडून उठतो. तो संदेश म्हणजे मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश होय, आणि सपऱ्या त्याची ओळख "तटबंद शहरांविरुद्ध, आणि उंच बुरुजांविरुद्धचा कर्ण्याचा इशारा" अशी करतो.

एक मनोरा हा मंडळीचे प्रतीक आहे.

"त्या दृष्टांतामध्ये घरधनी हा देवाचे प्रतिनिधित्व करीत होता, द्राक्षमळा हा यहुदी राष्ट्राचे प्रतिनिधित्व करीत होता, आणि कुंपण हे त्यांच्या संरक्षणासाठी असलेल्या दैवी नियमशास्त्राचे प्रतीक होते. मनोरा हा मंदिराचे प्रतीक होता." *The Desire of Ages*, 597.

बायबलमधील भविष्यवाणीत एक शहर म्हणजे एक राज्य होय. पोपसत्ता म्हणजे "बाबेल," "ते महान शहर" होय. फ्रान्स आणि त्यानंतर संयुक्त संस्थाने हे "ते महान शहर," "सदोम आणि इजिप्त" यांचे आहेत. यरुशलेम हे "ते महान शहर" आहे, जे स्वर्गातून खाली उतरते. सफऱ्याचा संदेश हा शहरां आणि मनोऱ्यांविरुद्ध, म्हणजेच चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाविरुद्ध आहे; जो व्याख्येने पशूच्या प्रतिमेचाच आहे. हा दानियेल अध्याय दोनमधील "गुप्त" संदेश आहे.

रविवाराच्या कायद्याच्या जाहीरनाम्याच्या अगदी आधी, म्हणजे दानियेल अध्याय तीनमधील नबुखदनेस्सराच्या सुवर्णप्रतिमेच्या परीक्षेच्या वेळी, मृत देहे जागी होतात आणि एका पराक्रमी सेनेत रूपांतरित होतात, जे चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाची निर्मिती ओळखणारा व त्यास विरोध करणारा संदेश जाहीर करण्यासाठी उभे राहतात; तसेच हा संदेश हेही दर्शवितो की, जसे पूर्वीच्या इतिहासात देवाने केले आहे, तसेच रविवार-पूजेची सक्ती करणाऱ्यांवर आपला न्याय चालविण्यासाठी देव इस्लामचा आपल्या दैवी व्यवस्थेतील साधन म्हणून उपयोग करीत आहे. हा संदेश हे ओळखतो की, जेव्हा ती प्रतिमा पूर्णपणे विकसित होईल आणि पशूच्या चिन्हाची सक्ती करील, तेव्हा न्याय प्रगत केला जाईल.

दानिएल अध्याय तीनमध्ये रविवारीच्या कायद्यापर्यंत नेणाऱ्या आणि त्यात परिपक्वतेस पोहोचणाऱ्या पशूच्या प्रतिमेचा थेट उल्लेख नाही; परंतु पहिला आणि दुसरा संदेश नसताना तिसरा संदेश असू शकत नाही, कारण दानिएल अध्याय दोन हा दानिएल अध्याय तीनमध्ये दर्शविलेल्या सत्यांच्या प्रकटीकरणात अंतर्भूत असलाच पाहिजे. अध्याय दोनमधील प्रतिमेच्या स्वप्नाचे "गुप्त" हे देवाच्या लोकांना नबुखदनेस्सराच्या पशूच्या प्रतिमेचे जीवन आणि मृत्यूशी संबंधित परिणाम ओळखण्यास येत असल्याचे दर्शविते.

पवित्र केलेल्या तर्कानुसार, नबुखदनेस्सराने आपल्या सुवर्णमूर्तीच्या समर्पणाचा समारंभ करावयाचा असा निर्धार केला तेव्हा, त्या मूर्तीची प्रथम उभारणी झाली पाहिजे, आणि त्या समारंभात जे संगीत वाजविले जाणार होते त्याचा सरावही वादकांना करावा लागला असता. उत्खनन, पाया घालणे, बांधकामासाठीचा मचान उभारणे, आणि कामगारांचे येणे-जाणे अशा गोष्टींसह काही काळ चालणारी पूर्वतयारीची बांधकामप्रक्रिया अवश्य झाली पाहिजे होती; आणि ती पूर्वतयारी म्हणजे नबुखदनेस्सराच्या स्वप्नातील प्रतिमेची घडण होय; परंतु नबुखदनेस्सराच्या गर्वाने बायबलमधील भविष्यवाणीतील सर्व राज्यांची नव्हे, तर फक्त एका पशूचीच प्रतिमा निर्माण करण्याचा निर्णय घेतला. त्या प्रतिमेची उभारणी हीच ती परीक्षा आहे जी कृपाकाल संपण्यापूर्वी, आणि देवाच्या लोकांवर शिक्का बसण्यापूर्वी, संगीत

वाजण्यापूर्वी, देवाच्या लोकांनी उत्तीर्ण केली पाहिजे.

पवित्रीकृत तर्क हेही ओळखते की शद्रक, मेशक आणि अबेद्नगो हेच सुवर्णप्रतिमेच्या समर्पणासाठी केलेल्या पूर्वतयारीचे साक्षीदार असलेले एकमेव हिब्रू दास नव्हते. ते केवळ असेच हिब्रू होते ज्यांनी त्या तयारीचे परिणाम जीवन-मरणाचा इशारा म्हणून समजले, आणि येऊ घातलेल्या संकटासाठी स्वतःची वैयक्तिक तयारी केली.

या लेखाच्या प्रारंभी दिलेल्या सिस्टर व्हाइट यांच्या उताऱ्यात, त्या फक्त सफन्याच्या फर्माणाचा नबुखदनेस्सराच्या सोन्याच्या प्रतिमेशी आणि रविवारच्या कायद्याशी संबंध जोडत नाहीत, तर त्या यशयाच्या अन्यायी फर्मानाचीही ओळख करून देतात.

जे अन्यायी आज्ञा जाहीर करितात, आणि जे त्यांनी ठरविलेले क्लेशकारक लेख लिहितात, त्यांच्यावर धिक्कार असो; जे गरिबांना न्यायापासून दूर सारतात, आणि माझ्या लोकांतील दीन लोकांचा हक्क हिरावून घेतात, जेणेकरून विधवा त्यांची शिकार होतील, आणि ते पितृहीनांना लुटतील! आणि भेटीच्या दिवशी, आणि दूरवरून येणाऱ्या विनाशकाळी, तुम्ही काय कराल? साहाय्यासाठी तुम्ही कोणाकडे पळून जाल? आणि तुमचा वैभव तुम्ही कोठे ठेवून जाल? यशया 10:1-3.

यशयाचा “अधर्म हुकूम” म्हणजे रविवारीचा कायदा होय, आणि तो संयुक्त संस्थानांसाठी “भेटीचा दिवस” व “उध्वस्तता” आहे, कारण “राष्ट्रीय धर्मत्याग” याच्या पाठोपाठ “राष्ट्रीय विनाश” येतो. यशयाच्या मते, रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, जो नबुखदनेस्सराच्या सोन्याच्या प्रतिमेसुद्धा आहे, ती “उध्वस्तता” “दूरवरून येईल.”

हे स्मरा, आणि स्वतःला पुरुषार्थी ठरवा; हे अपराध्यांनो, ते पुन्हा मनात आणा. प्राचीन काळातील पूर्वीच्या गोष्टी स्मरा; कारण मी देव आहे, आणि दुसरा कोणीही नाही; मी देव आहे, आणि माझ्यासारखा कोणीही नाही. मी आरंभापासून अंत घोषित करतो, आणि प्राचीन काळापासून अद्याप न घडलेल्या गोष्टी सांगतो; असे म्हणतो, ‘माझा संकल्प स्थिर राहिल, आणि माझ्या सर्व इच्छेप्रमाणे मी करीन.’ मी पूर्वेकडून एका हिंस्र पक्ष्यास बोलावतो, आणि दूर देशातून माझा संकल्प पूर्ण करणाऱ्या मनुष्याला बोलावतो; होय, मी ते बोललो आहे, आणि ते मी पूर्णही करीन; मी ते ठरविले आहे, आणि ते मी करीनही. हे कठोरहृदयी लोकांनो, जे नीतिपासून दूर आहात, माझे ऐका: मी माझे नीतिमत्त्व जवळ आणीत आहे; ते दूर राहणार नाही, आणि माझे तारण विलंब करणार नाही; आणि मी सियोनमध्ये तारण स्थापन करीन, इस्राएलासाठी, जो माझा गौरव आहे. यशया 46:8-13.

यशया हा उतारा विलंबाच्या काळाच्या शेवटी ठेवतो, कारण त्या वेळी त्याचे “तारण” यापुढे “विलंब करणार नाही.” हे प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील साडेतीन दिवसांच्या शेवटी आहे. विलंबाच्या काळाचा शेवट मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाच्या आगमनाने चिन्हांकित होतो, जेव्हा यहेज्केलची महान सेना उभी राहते. जेव्हा ती उभी राहते, तेव्हा प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायात तिला ध्वजासारखी उंच उचलली जाते.

आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. आणि त्यांनी स्वर्गातून त्यांना म्हणणारा मोठा आवाज ऐकला, “इकडे वर या.” आणि ते मेघात स्वर्गात वर गेले; आणि त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले. आणि त्याच वेळी मोठा भूकंप झाला, आणि शहराचा दहावा भाग पडला, आणि त्या भूकंपात सात हजार माणसे मारली गेली; आणि उरलेले भयभीत झाले, आणि त्यांनी स्वर्गातील देवाला गौरव दिला. दुसरा हाय निघून गेला आहे; आणि पाहा, तिसरा हाय लवकर येत आहे. प्रकटीकरण ११:११-१४.

प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदार ध्वजाप्रमाणे स्वर्गात आरोहित होतात, भूकंप ज्या त्याच घटिकेत होतो त्या घटिकेत; आणि तो भूकंप म्हणजे रविवारचा कायदा होय. त्या वेळी, किंवा योहान म्हणतो तसे, “त्या घटिकेत,” यशया अध्याय छेचाळीसानुसार, देव “त्या मनुष्याला” बोलावितो जो त्याचा संकल्प पूर्ण करतो, आणि जो “पूर्वेकडून येणारा भक्षक पक्षी”ही आहे. तो भक्षक पक्षी, म्हणजे “तो मनुष्य,” ज्याचा उपयोग देव आपला संकल्प पूर्ण करण्यासाठी करतो, तो “दूरच्या देशातून” येतो. यशया अध्याय दहामध्ये, “अन्यायी फर्मानाच्या” काळी, जो

रविवारचा कायदा आहे, संयुक्त संस्थानांवरील “उजाडपणा” “दूरून” येतो. “पूर्व” हे इस्लामचे प्रतीक आहे, कारण भविष्यवाणीत ते दोन्ही “पूर्वची मुले” आणि “पूर्वकडील वारा” असे आहेत. भविष्यवाणीत “पक्षी” हा एक धर्म आहे, जसे बाबेल हे घृणास्पद व अशुद्ध पक्ष्यांनी भरलेल्या पिंजऱ्याप्रमाणे दर्शविले आहे. पूर्वकडील दूरच्या देशातून येणारा “भक्षक पक्षी” म्हणजे इस्लामचा धर्म होय.

आणि तो मोठ्या सामर्थ्याने मोठ्या आवाजात ओरडून म्हणाला, “महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे; आणि ती भुतांचे वसतिस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याचा अड्डा, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्ष्याचा पिंजरा झाली आहे.” प्रकटीकरण 18:2.

आधुनिक बाबेलचे त्रिविध ऐक्य हे शासनाच्या तीन प्रकारांचे प्रतिनिधित्व करते, आणि धर्माच्या देखील तीन प्रकारांचे. संयुक्त राष्ट्रसंघाचा धर्म अध्यात्मवाद आहे, संयुक्त संस्थानांचा धर्म धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आहे, आणि पोपचा धर्म कॅथलिकवाद आहे. त्या सर्व धार्मिक प्रवृत्ती कधी स्त्रियांच्या प्रतीकाने, तर कधी पक्ष्यांच्या प्रतीकाने दर्शविल्या जातात. पृथ्वीच्या सिंहासनावर पोपसत्तेला बसविणारी शक्ती म्हणजे संयुक्त राष्ट्रसंघाची धार्मिक व राजकीय सत्ता, ज्यामध्ये संयुक्त संस्थाने हे प्रमुख राजा म्हणून कार्य करतात. जखऱ्या या पुस्तकात, पोपसत्तेची स्थापना करणारे दोन पक्षी दर्शविले आहेत; आणि प्रेषित पौलाने दुसरे थेस्सलनीकाकरांस पत्रात ज्याची “तो दुष्ट” अशी ओळख करून दिली आहे, तो हाच आहे.

मग माझ्याशी बोलणारा देवदूत पुढे आला आणि मला म्हणाला, “आता आपले डोळे वर करून पाहा, हे जे पुढे जात आहे ते काय आहे?” तेव्हा मी म्हणालो, “ते काय आहे?” तो म्हणाला, “हे पुढे जाणारे एफा आहे.” तो पुढे म्हणाला, “संपूर्ण पृथ्वीभर हेच त्यांचे स्वरूप आहे.” आणि पाहा, शिशाचा एक तोंडा उचलला गेला; आणि एफाच्या मध्यभागी बसलेली ही एक स्त्री होती. मग तो म्हणाला, “ही दुष्टता आहे.” आणि त्याने तिला एफाच्या मध्यभागी फेकून दिले; आणि त्याने त्याच्या तोंडावर शिशाचे वजन टाकले. मग मी आपले डोळे वर करून पाहिले, आणि पाहा, दोन स्त्रिया बाहेर येत होत्या, आणि त्यांच्या पंखांत वारा होता; कारण त्यांना करकोचाच्या पंखांसारखे पंख होते; आणि त्यांनी त्या एफाला पृथ्वी आणि आकाश यांच्या दरम्यान उचलले. तेव्हा मी माझ्याशी बोलणाऱ्या देवदूताला म्हणालो, “या एफाला कुठे घेऊन जात आहेत?” तो मला म्हणाला, “शिनार देशात तिच्यासाठी एक घर बांधण्यास; आणि ते स्थापन केले जाईल, आणि तेथे तिच्या स्वतःच्या पायावर ठेवले जाईल.” जखऱ्या ५:५-११.

एफा ही मोजमाप करण्यासाठी वापरली जाणारी टोपली आहे. ज्या दोन स्त्रिया एफा, म्हणजे ज्या टोपलीच्या मध्यभागी पोपसत्ता बसलेली आहे, ती ठेवतात, त्या दोन मंडळ्या आहेत. दोन धर्म बायबलमध्ये “तो दुष्ट” अशी व्याख्या केलेला धर्म घेतील आणि शिनार देशात तिच्यासाठी एक घर बांधतील. शिनार हे बाबेलचे दुसरे नाव आहे, आणि शेवटच्या दिवसांत कॅथोलिक मंडळी हीच महान बाबेल आहे.

बाबेलमध्ये त्या दुष्ट स्त्रीला “स्थापित” करणाऱ्या त्या दोन स्त्रियांच्या “पंखांत वारा” आहे. त्या स्त्रिया पक्षीही आहेत, कारण त्यांना “पंख” आहेत; आणि त्या स्त्रीला स्थान देण्याचे त्यांचे समर्थन इस्लामच्या “वाऱ्यामुळे” आहे, कारण इस्लाम प्रत्येक मनुष्याचा हात एकत्र आणतो. जी स्त्री उचलून धरण्यात येते, ती १७९८ मधील तिच्या घातक जखमेपासून एफा-पात्रात अडकलेली आहे, कारण ती ज्या एफा-पात्रात होती त्याच्या तोंडावर शिशाचा एक जड भार ठेवण्यात आला होता. परंतु जेव्हा नबुखदनेस्सरच्या उपासना-समारंभाचे संगीत सुरू होते, तेव्हा धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद आणि आत्मावाद या दोन स्त्रिया तो शिशाचा जड भार दूर करतात, आणि सातांपैकी असलेले आठवे मस्तक उचलून धरतात.

“आपण शेवटच्या संकटाकडे जवळ जात असताना, प्रभूच्या साधनांमध्ये सुसंगती व ऐक्य अस्तित्वात असणे अत्यंत महत्त्वाचे आहे. जग वादळ, युद्ध आणि मतभेदांनी भरलेले आहे. तरीही एका प्रमुखाखाली—म्हणजे पोपसत्तेखाली—लोक त्याच्या साक्षीदारांच्या व्यक्तीमध्ये देवाचा विरोध करण्यासाठी एकत्र येतील. हे ऐक्य त्या महान धर्मत्याग्याद्वारे दृढ केलेले आहे. सत्याविरुद्ध युद्ध करण्यासाठी तो आपल्या कार्यकर्त्यांना एकत्र

आणण्याचा प्रयत्न करीत असताना, त्याच वेळी तो सत्याचे समर्थक यांना विभक्त व विखुरले करण्याचे कार्य करील. मत्सर, दुष्ट संशय, अपवादात्मक बोलणे, हे कलह व फूट उत्पन्न करण्यासाठी त्यांच्याद्वारे प्रवृत्त केले जातात." Testimonies, volume 7, 182.

त्रिपक्षीय संघ पापसत्तेला प्रमुख म्हणून उंचावतो; कारण त्यांचा उद्देश अवांछित राष्ट्राचा नाश करणे हा आहे.

कारण, पाहा, तुझे शत्रू गोंधळ माजवीत आहेत; आणि जे तुझा द्वेष करतात त्यांनी मस्तक उंचाविले आहे. त्यांनी तुझ्या लोकांविरुद्ध कपटी सल्ला मांडला आहे, आणि तुझ्या गुप्त ठेविलेल्यांविरुद्ध मसलत केली आहे. ते म्हणाले आहेत, या, आपण त्यांना राष्ट्र म्हणून नष्ट करून टाकू या; म्हणजे इस्राएलाचे नाव पुढे स्मरणातही राहणार नाही. स्तोत्रसंहिता 83:2-4.

पक्षी म्हणजे एक धर्म होय, आणि रविवारच्या कायद्याच्या "वेळी" देव ज्या "पूर्वेकडील हिंस्र पक्ष्यास" बोलावितो, जेव्हा मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश घोषित केला जात असतो, तो इस्लाम आहे. म्हणूनच अगदी त्याच वेळी, जेव्हा पुनरुत्थित मेलेले ध्वजचिन्ह म्हणून स्वर्गात आरोहित होतात, तेव्हा इस्लामचे "तिसरे दुःख" त्वरेने येते. याच कारणामुळे यशया दहाव्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात असे म्हणतो, "हाय" त्यांच्यावर जे अन्यायकारक विधाने जाहीर करतात. प्रकटीकरणातील "हाय" म्हणजे इस्लाम, आणि इस्लाम हाच तो दैवी न्याय, किंवा साधन, किंवा दंड (यशया 10:5) आहे, ज्याचा उपयोग देव रविवारच्या उपासनेची सक्ती केल्याबद्दल संयुक्त संस्थानांना शिक्षा करण्यासाठी करतो.

यशया अध्याय छेचाळीस मध्ये "पूर्वेकडून येणाऱ्या भक्षक पक्ष्या"ची ओळख "माझा सल्ला पूर्ण करणारा मनुष्य" अशी करून दिली आहे. तो "मनुष्य" म्हणजे इस्लाम होय, आणि त्याला "दूरच्या देशातून" आलेला असे म्हटले आहे; कारण देवाने, पूर्वीच्या काळी जसे त्याने मूर्तिपूजक रोमावर आणि पहिल्या चार तुर्यांच्या माध्यमातून, आणि नंतर पापीय रोमावर पाचव्या व सहाव्या "धिक्कार" तुर्यांच्या माध्यमातून न्याय केला, तसेच रविवाराच्या सक्तीमुळे संयुक्त संस्थानांवर, आणि त्यानंतर जगावर, न्याय आणण्याचा "हेतू" केला आहे. यशया अध्याय छेचाळीस मधील त्याचा हेतू "पूर्वेकडून येणाऱ्या भक्षक पक्ष्या"ला बोलाविणे हा आहे, आणि जे लोक त्याचा सल्ला व हेतू समजून घेऊ इच्छितात त्या आपल्या लोकांना तो कळवितो, "प्राचीन काळच्या पूर्वीच्या गोष्टी स्मरा; कारण मी देव आहे, आणि दुसरा कोणी नाही; मी देव आहे, आणि माझ्यासारखा कोणी नाही; आरंभापासून शेवट जाहीर करणारा, आणि प्राचीन काळापासून अद्याप न घडलेल्या गोष्टी सांगणारा, असे म्हणणारा, माझा सल्ला स्थिर राहिल, आणि माझी सर्व इच्छा मी पूर्ण करीन."

यशया अध्याय दहा, वचन तीनमध्ये, यशया तीन महत्त्वाचे प्रश्न नोंदवितो:

आणि भेटीच्या दिवशी, आणि दूरवरून येणाऱ्या उजाडपणात तुम्ही काय कराल? मदतीसाठी तुम्ही कोणाकडे पळाल? आणि तुमचा गौरव तुम्ही कोठे ठेवून जाल? यशया १०:३.

अंतिम प्रश्न हे ओळखतो की अन्यायी फर्मानामुळे त्या गौरवशाली देशाचा गौरव नष्ट होतो. संयुक्त राज्यांचा गौरव म्हणजे त्यांचे संविधान होय, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ते पूर्णपणे उलथवून टाकले जाते.

"आणि राज्यघटनेने लोकांना स्वशासनाचा हक्क हमीने दिला, अशी तरतूद करून की लोकमताने निवडलेले प्रतिनिधी कायदे निर्माण करतील आणि त्यांची अंमलबजावणी करतील. धार्मिक श्रद्धेचे स्वातंत्र्यही प्रदान करण्यात आले, प्रत्येक मनुष्याला आपल्या विवेकबुद्धीच्या आज्ञेनुसार देवाची उपासना करण्याची परवानगी देण्यात आली. प्रजासत्ताकतावाद आणि प्रोटेस्टंटतावाद ही राष्ट्राची मूलभूत तत्त्वे झाली. ही तत्त्वेच त्याच्या सामर्थ्य व समृद्धीचे रहस्य आहेत." The Great Controversy, 441.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी धुळीत टाकून दिलेल्या गौरवाची ओळख करून देणारी गोष्ट म्हणजे संविधान होय.

“ज्या राष्ट्रासाठी देवाने इतक्या अद्भुत रीतीने कार्य केले आहे, आणि ज्यावर त्याने सर्वशक्तिमत्तेची ढाल पसरविली आहे, ते राष्ट्र जेव्हा प्रोटेस्टंट तत्त्वांचा त्याग करते, आणि आपल्या विधानमंडळाद्वारे धार्मिक स्वातंत्र्य मर्यादित करण्याच्या बाबतीत रोमनमताला मान्यता व पाठिंबा देते, तेव्हा देव आपल्या खऱ्या लोकांसाठी आपल्या स्वतःच्या सामर्थ्याने कार्य करील. रोमची अत्याचारी सत्ता चालविली जाईल, परंतु ख्रिस्त हा आपला आश्रय आहे.” Testimonies to Ministers, 206.

यशयाच्या “अन्यायी आज्ञे”च्या वेळी, जी रविवारचा कायदा होय, संयुक्त राज्यांची महिमा निघून गेलेली असते, आणि तिसऱ्या “हाय” मधील इस्लामच्या आक्रमणास तोंड देण्यासाठी मदतीसाठी ते भविष्यसूचक रीतीने संयुक्त राष्ट्रसंघाकडे—प्रकटीकरण अध्याय सतरामधील दहा-राजांच्या महासंघाकडे—पळ काढते, अशा प्रकारे ते तत्काळ यशयाच्या दुसऱ्या प्रश्नाचे उत्तर देते. या तीन प्रश्नांपैकी पहिला प्रश्न रविवारच्या कायद्यामुळे येणाऱ्या त्या उजाडपणाची पार्श्वभूमी ओळखतो, ज्यामुळे संयुक्त राज्ये चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाला संपूर्ण जगावर बळजबरीने स्वीकारण्याचे आपले पुढील कार्य सुरू करतात; हा संयोग संयुक्त राष्ट्रसंघ आणि कॅथलिक चर्च यांच्या एकीकरणाद्वारे दर्शविला आहे, ज्यामध्ये त्या अपवित्र नातेसंबंधावर पोपचे नियंत्रण असते. त्या उजाडपणाला तो “भेटीचा दिवस” असे संबोधतो. या सर्व भविष्यसूचक वास्तवता नबुखदनेस्सराने सुवर्णमूर्तीच्या समर्पणासाठी केलेल्या सेवेशी सुसंगत ठरतात.

पुढील लेखात आपण दानियेलाच्या तिसऱ्या अध्यायाचा पुढील भाग पाहू.

“नबुखदनेस्सर आणि बेलशस्सर यांच्या इतिहासात, देव आजच्या लोकांशी बोलतो. या काळात पृथ्वीवरील रहिवाशांवर जी शिक्षा येईल, ती त्यांनी प्रकाश नाकारल्यामुळे येईल. न्यायात आमच्यावर होणारी दोषारोपणा ही आपण भ्रमात जगलो या कारणाने होणार नाही, तर सत्य शोधून काढण्यासाठी स्वर्गाकडून पाठविलेल्या संधी आपण दुर्लक्षित केल्या या कारणाने होईल. सत्याशी परिचित होण्याची साधने सर्वांच्या आवाक्यात आहेत; परंतु त्या सुखलोलुप, स्वार्थी राजाप्रमाणे, आपण मन समृद्ध करणाऱ्या आणि सत्याच्या दैवी खजिन्यांनी परिपूर्ण अशा गोष्टींपेक्षा, कानांना मोहविणाऱ्या, डोळ्यांना आनंद देणाऱ्या आणि जिभेचे चोचले पुरविणाऱ्या गोष्टींकडे अधिक लक्ष देतो. सत्याद्वारेच आपण या महान प्रश्नाचे उत्तर देऊ शकतो, ‘तारण पावण्यासाठी मी काय केले पाहिजे?’” Bible Echo, September 17, 1894.